



EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.9.2020
COM(2020) 576 final

2020/0263 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af aftalen om ændring af den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side for så vidt angår Den Uafhængige Stat Samoas og Salomonøernes tiltrædelse og andre Stillehavsoølandes tiltrædelse i fremtiden

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Forslagets begrundelse og formål

Vedlagte forslag til Rådets afgørelse udgør det retlige instrument for undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftalen om ændring af den foreløbige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union på den ene side og Stillehavslandene på den anden side, jf. artikel 218, stk. 5, i TEUF.

Rådet bemyndigede Kommissionen til at indlede forhandlinger om økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er) med Gruppen af Lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-landene) den 12. juni 2002.

Den 30. juli 2009 undertegnede Unionen den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side¹ ("den foreløbige partnerskabsaftale"), hvori der fastlægges en ramme for en økonomisk partnerskabsaftale.

Aftalen har til formål:

- a) at gøre det muligt for Stillehavslandene at drage fordel af den forbedrede markedsadgang, som Unionen tilbyder
- b) at fremme bæredygtig udvikling og Stillehavslandenenes gradvise integration i verdensøkonomien
- c) at oprette et frihandelsområde mellem parterne på grundlag af fælles interesser gennem en gradvis liberalisering af handelen under overholdelse af de gældende WTO-regler og princippet om asymmetri, idet der tages hensyn til Stillehavslandenenes særlige behov og kapacitetsbegrænsninger, for så vidt angår omfanget af og tidsplanerne for forpligtelserne
- d) at fastlægge passende tvistbilæggelsesordninger og
- e) at fastlægge passende institutionelle ordninger.

Den foreløbige partnerskabsaftale har fundet midlertidig anvendelse mellem Unionen og Papua Ny Guinea siden den 20. december 2009 og mellem Unionen og Republikken Fiji siden den 28. juli 2014.

I medfør af den foreløbige partnerskabsaftales artikel 80 kan andre Stillehavssølande tiltræde aftalen, hvis de indgiver et tilbud om markedsadgang, som er foreneligt med artikel XXIV i GATT 1994. I overensstemmelse hermed tiltrådte Den Uafhængige Stat Samoa og Salomonøerne den foreløbige partnerskabsaftale henholdsvis den 21. december 2018² og den 7. maj 2020³ og har anvendt den midlertidigt siden henholdsvis den 31. december 2018 og den 17. maj 2020. Parterne har iværksat deres procedurer med henblik på Kongeriget Tongas tiltrædelse, idet det har udtrykt interesse for at tiltræde den foreløbige partnerskabsaftale.

Efter Samoas og Salomonøernes tiltrædelse er det nødvendigt at ændre den foreløbige partnerskabsaftale for at angive disse lande som parter i den foreløbige partnerskabsaftale. Det

¹ Rådets afgørelse af 13. juli 2009 om undertegnelse og midlertidig anvendelse af den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side (EUT L 272 af 16.10.2009, s. 1).

² EUT L 333 af 28.12.2018, s. 1.

³ EUT L 85 af 20.3.2020, s. 1.

vil være nødvendigt at foretage lignende tekniske ændringer af den foreløbige partnerskabsaftale ved hver tiltrædelse af et Stillehavsøland.

1.2 ØPA-Handelsudvalget

I medfør af den foreløbige partnerskabsaftales artikel 68 nedsættes der et handelsudvalg bestående af repræsentanter for parterne (EU og Stillehavslandene).

Handelsudvalget behandler alle spørgsmål, som er nødvendige for gennemførelsen af den foreløbige partnerskabsaftale. Ved udførelsen af sine opgaver kan Handelsudvalget:

- a) nedsætte og overvåge særlige udvalg og organer, som er nødvendige for aftalens gennemførelse
- b) træde sammen til enhver tid efter aftale mellem parterne
- c) behandle alle anliggender i henhold til aftalen og træffe egnede foranstaltninger som led i udførelsen af sine opgaver, og
- d) træffe afgørelser eller fremsætte henstillinger i de tilfælde, der er omhandlet i aftalen.

I artikel 78 (revisionsklausul) fastsættes det, at Handelsudvalget om nødvendigt kan tage den foreløbige partnerskabsaftale, dens gennemførelse, anvendelse og resultater op til fornyet overvejelse og forelægge parterne relevante forslag til ændring af aftalen.

Resultat af det sjette og syvende møde i Handelsudvalget

Den 24. oktober 2018 udvekslede den foreløbige partnerskabsaftales parter (EU, Papua Ny Guinea og Fiji) samt Den Uafhængige Stat Samoa, Salomonøerne og Tonga som observatører synspunkter om **omfanget af og proceduren** for indførelse af de tekniske ændringer af aftalen, som er nødvendige efter en tiltrædelse.

Parterne fastlagde **omfanget** af ændringerne som værende begrænset til angivelse af et tiltrædende Stillehavsland som part i den foreløbige partnerskabsaftale og tilføjelse af dets tilbud om markedsadgang til aftalens bilag II (Told på varer med oprindelse i EU-parten). For så vidt angår **proceduren** noterede parterne sig, at Handelsudvalget på nuværende tidspunkt ikke har beføjelse til at indføre sådanne ændringer (retsgrundlaget i henhold til den foreløbige partnerskabsaftale er ikke tilstrækkeligt). Parterne udvekslede synspunkter om følgende tre proceduremæssige muligheder:

Mulighed 1 — At betragte de pågældende ændringer som implicit indført i den foreløbige partnerskabsaftale i kraft af en tiltrædelse (artikel 80); det er derfor ikke nødvendigt at indføre dem udtrykkeligt gennem en særlig procedure.

Mulighed 2 — Handelsudvalget kan fremsætte en erklæring om, hvorledes den foreløbige partnerskabsaftale skal læses efter en tiltrædelse med hensyn til de nødvendige tekniske ændringer. Artikel 68, stk. 4, litra c), danner retsgrundlag for en sådan erklæring.

Mulighed 3 — Parterne kan ændre den foreløbige partnerskabsaftales artikel 80 ved at tillægge Handelsudvalget beføjelse til at vedtage de nødvendige afgørelser i lyset af en ny tiltrædelse.

Der var enighed i Handelsudvalget om, at mulighed 3 vil give retssikkerhed og anbefalede parterne at ændre artikel 80. I forlængelse af dets syvende møde den 3. og 4. oktober 2019 har Handelsudvalget i den henseende vedtaget en henstilling i overensstemmelse med den holdning, der skal indtages på Unionens vegne (Rådets afgørelse (EU) 2019/1707 af 17. juni 2019, EUT L 260 af 11.10.2019, s. 45).

1.3. Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Dette forslag gennemfører partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af Gruppen af Stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-stater) og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater ("AVS-EU-partnerskabsaftalen" eller "Cotonouaftalen")⁴, som udgør retsgrundlaget for den foreløbige partnerskabsaftale.

Andre Stillehavslandes tiltrædelse af den foreløbige partnerskabsaftale styrker den retlige ramme for EU's handelsforbindelser med partnerlande og fremmer gensidig handel og integrationen i den globale økonomi. Den inddrager også sådanne lande i den ordning med fælles regler og institutioner, der er etableret ved aftalen.

1.4. Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Den foreløbige partnerskabsaftale er en handelsaftale, som bidrager til den harmoniske udvikling af verdenshandelen, som udvider asymmetrisk markedsadgang til at omfatte nyligt tiltrådte lande og giver dem mulighed for at beskytte følsomme sektorer mod liberalisering, samtidig med at der indføres en lang række beskyttelsesforanstaltninger og en klausul om beskyttelse af nyoprettede industrier. Aftalen indeholder desuden bestemmelser om oprindelsesregler, der letter deres eksport til EU. Den indeholder desuden bestemmelser om bæredygtig udvikling (artikel 3), hvorved parterne bekræfter, at målet om bæredygtig udvikling skal være en integrerende del af bestemmelserne i denne aftale i overensstemmelse med de overordnede mål og principper, der er fastsat i Cotonouaftalen, særlig den generelle forpligtelse til at mindske og i sidste ende udrydde fattigdom på en måde, som er forenelig med målene for bæredygtig udvikling. Disse bestemmelser bidrager til målet om udviklingsvenlig politikkoherens og er i overensstemmelse med artikel 208, stk. 2, i TEUF.

2. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

2.1. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for denne rådsafgørelse er traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 5.

2.2. Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Den fælles handelspolitik er et område, hvor Unionen har enekompetence, jf. artikel 3 i TEUF.

2.3. Proportionalitetsprincippet

Dette forslag er nødvendigt af hensyn til gennemførelsen af Unionens internationale forpligtelser som fastsat i AVS-EU-partnerskabsaftalen, særlig med henblik på at indgå nye WTO-forenelige handelsordninger, der gradvist fjerner handelsbarrierer mellem parterne og styrker samarbejdet på alle områder, der er relevante for handelen med Stillehavslandene.

2.4. Valg af retsakt

Der eksisterer intet andet retligt instrument, der kan anvendes til at nå det mål, der er omhandlet i forslaget.

⁴ EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3. Aftale som ændret ved aftale undertegnet i Luxembourg den 25. juni 2005 (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27) og ved aftale undertegnet i Ouagadougou den 22. juni 2010 (EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3).

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

3.1. Konsekvensanalyse

I perioden 2003-2007 blev der gennemført en bæredygtighedsvurdering af de økonomiske partnerskabsaftaler mellem EU og AVS-landene. Mandatet for dette projekt blev offentliggjort af Europa-Kommissionen i 2002 som led i et konkurrenceudsat udbud. Som følge af dette udbud blev PwC France tildelt en femårig rammekontrakt i august 2002. Et udkast til den endelige rapport om bæredygtighedsvurderingen blev forelagt interesserede parter i Europa på det af Europa-Kommissionen arrangerede dialogmøde mellem EU og civilsamfundet den 23. marts 2007 i Bruxelles, Belgien.

3.2. Målerettet regulering og forenkling

Godkendelsen af aftalen om ændring af den foreløbige partnerskabsaftale er ikke omfattet af Refitprocedurer, den indebærer ingen omkostninger for Unionens SMV'er, og den rejser ingen spørgsmål for så vidt angår det digitale miljø.

3.3. Grundlæggende rettigheder

Forslaget har ingen konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i Unionen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget til afgørelse har ingen virkninger for budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

5.1. Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

I forslagets artikel 1 godkendes undertegnelsen af aftalen om ændring af den foreløbige partnerskabsaftale på Unionens vegne.

I artikel 2 bemyndiges Generalsekretariatet for Rådet til at udarbejde det relevante fuldmagtsinstrument til undertegnelse af aftalen om ændring af den foreløbige partnerskabsaftale.

I artikel 3 præciseres det, at aftalen om ændring af den foreløbige partnerskabsaftale anvendes midlertidigt.

I artikel 4 fastsættes datoen for denne afgørelses ikrafttrædelse.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af aftalen om ændring af den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side for så vidt angår Den Uafhængige Stat Samoas og Salomonøernes tiltrædelse og andre Stillehavsølandes tiltrædelse i fremtiden

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 12. juni 2002 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger om økonomiske partnerskabsaftaler med Gruppen af Stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-stater)¹.
- (2) Den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side² ("den foreløbige partnerskabsaftale"), hvori der fastlægges en ramme for en økonomisk partnerskabsaftale, blev undertegnet i London den 30. juli 2009. Den foreløbige partnerskabsaftale har fundet midlertidig anvendelse mellem Unionen og Papua Ny Guinea siden den 20. december 2009 og mellem Unionen og Fiji siden den 28. juli 2014.
- (3) Den foreløbige partnerskabsaftales artikel 80 giver mulighed for, at andre Stillehavsøstater kan tiltræde aftalen. Ved afgørelse (EU) 2018/1908³ og afgørelse (EU) 2020/409⁴ godkendte Rådet henholdsvis Samoas og Salomonøernes tiltrædelse af den foreløbige partnerskabsaftale. Samoa tiltrådte den foreløbige partnerskabsaftale den 21. december 2018 og har anvendt den midlertidigt siden den 31. december 2018. Salomonøerne tiltrådte den foreløbige partnerskabsaftale den 7. maj 2020 og har anvendt den midlertidigt siden den 17. maj 2020.
- (4) Efter Samoas og Salomonøernes tiltrædelse er det af hensyn til retssikkerheden nødvendigt at ændre den foreløbige partnerskabsaftale for at angive disse lande som parter i den foreløbige partnerskabsaftale. Det er nødvendigt at foretage en lignende ændring af den foreløbige partnerskabsaftale ved hver tiltrædelse af et Stillehavsøland.

¹ Rådets forhandlingsdirektiver vedrørende økonomiske partnerskabsaftaler med AVS-stater og -regioner (9930/02 (DG E II) HH/sg).

² EUT L 272 af 16.10.2009, s. 2.

³ Rådets afgørelse (EU) 2018/1908 af 6. december 2018 om Samoas tiltrædelse af den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side (EUT L 333 af 28.12.2018, s. 1).

⁴ Rådets afgørelse (EU) 2020/409 af 17. februar 2020 om Salomonøernes tiltrædelse af den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side (EUT L 85 af 20.3.2020, s. 1).

- (5) I den foreløbige partnerskabsaftales artikel 68 er det fastsat, at Handelsudvalget skal behandle alle spørgsmål, som er nødvendige for aftalens gennemførelse. Handelsudvalget bør tillægges beføjelse til at træffe afgørelse om eventuelle ændringer af den foreløbige partnerskabsaftale, som måtte være nødvendige efter andre Stillehavsølandes tiltrædelse.
- (6) Ved afgørelse (EU) 2019/1707⁵ traf Rådet afgørelse om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Handelsudvalget for så vidt angår de ændringer, som blev vedtaget på det syvende møde i Handelsudvalget den 4. oktober 2019.
- (7) Aftalen om ændring af den foreløbige partnerskabsaftale bør derfor undertegnes på Unionens vegne, med forbehold af dens indgåelse på et senere tidspunkt.
- (8) Da den foreløbige partnerskabsaftales artikel 76, stk. 2, giver mulighed for midlertidig anvendelse heraf indtil den træder i kraft, bør aftalen om ændring af den foreløbige partnerskabsaftale finde midlertidig anvendelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Undertegnelsen af aftalen om ændring af den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side for så vidt angår Den Uafhængige Stat Samoas og Salomonøernes tiltrædelse og andre Stillehavsølandes tiltrædelse i fremtiden godkendes herved på Unionens vegne, med forbehold af indgåelsen af nævnte aftale.
2. Teksten til den aftale, der skal undertegnes, er vedlagt denne afgørelse.

Artikel 2

Generalsekretariatet for Rådet udarbejder det relevante fuldmagtsinstrument til undertegnelse af aftalen, med forbehold af dens indgåelse, til den eller de personer, der er udpeget af aftaleforhandleren.

Artikel 3

I henhold til aftalens artikel 76, stk. 2, anvendes den foreløbige partnerskabsaftale midlertidigt fra datoen for dens undertegnelse, indtil den træder i kraft.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*

⁵ Rådets afgørelse (EU) 2019/1707 af 17. juni 2019 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Handelsudvalget, der er nedsat i henhold til den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side, for så vidt angår en henstilling om at foretage visse ændringer i aftalen for at tage hensyn til Samoas tiltrædelse og andre Stillehavsølandes tiltrædelse i fremtiden (EUT L 260 af 11.10.2019, s. 45).